

**M. Andrzejowska, M. Furmański, M.
Leszczyński, T. Węgrzynowicz**

Warszawa - Zerzeń. Stanowisko 10

Informator Archeologiczny : badania 18, 76

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

TARNOBRZEG-ZAKRZÓW
Stanowisko 1

patrz
okres wpływów rzymskich

TARNOWIEC, gm. Tarnów
woj. tarnowskie

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
w Tarnowie
Oddział w Krakowie

Badania prowadził mgr Andrzej Szpunar. Finansował WKZ w Tarnowie. Czwarty sezon badań. Osada wielokulturowa. Wczesne średniowiecze, kultura łżycka.

Odsłonięto 4 ary powierzchni osady, zlokalizowano 18 obiektów; są to w większości wypadków jedynie przydatne części jam i wykopów związanych z osadnictwem kultury łżyckiej /faza z wczesnego okresu żelaza/ oraz ślady po paleniskach i jamach z wczesnego średniowiecza. Obiekty są niewielkie maks. średnica 1, 5-2 m, materiał zabytkowy to wyłącznie ceramika.

Badania będą kontynuowane.

TUR DOLNY-BUSINA, gm. Michatów
woj. kieleckie
Stanowisko 3

patrz
epoka brązu

WALEWICE, gm. Bielawy
woj. skierniewickie
Stanowisko 1

patrz
okres nowożytny

WARSZAWA-ZERZEN
Stanowisko 10

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Mirosława Andrzejowska przy udziale M. Furmańskiego i M. Leszczyńskiego. Opieka merytoryczna - doc. dr hab. Teresa Węgrzynowicz. Finansowali: Konserwator Zabytków m. st. Warszawy i PMA w Warszawie. Drugi sezon badań. Osada z wczesnej epoki żelaza.

Badania były kontynuacją prac realizowanych w 1983 r. przez PKZ. Działania objęły pas o wym. 15 x 3, 5 metra położony w południowej części wzniesienia i bezpośrednio przylegający do obszaru eksploatowanego w poprzednim roku.

Z przebadanego odcinka zebrano ok. 300 na ogół niecharakterystycznych fragmentów ceramiki występujących w humusie oraz w pozostałościach /spływach/ warstwy kulturowej rejestrowanych na głębokości kilku do kilkunastu cm pod warstwą orną. Nie stwierdzono kontynuacji obiektów koncentrujących się na kulminacji wydmy, na północ od badanego pasa.

Zebrany materiał potwierdza dotychczasowe ustalenia chronologiczne.

Badania będą kontynuowane.

WICINA
woj. zielonogórskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza
w Zielonej Górze

Badania prowadził dr Adam Kołodziejcki. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Zielonej Górze i dofinansowywał WKZA. Osiemnasty sezon badań. Grodzisko kultury łżyckiej z okresu halstałckiego.

Prace skoncentrowane były na oczyszczeniu konstrukcji wału w zachodniej części grodziska /wykop III/ oraz odsłonięciu konstrukcji budynków w części przywałowej z północnej strony majdanu /wykop II/. Po wykonaniu dokumentacji, zdjęto 2 warstwy konstrukcji wałowych, wyjątkowo dobrze zachowanych, jak na warunki w Wicinie i pozwalające określić wielkość izbic i sposób umacniania podstawy wału oraz rozpoznać wykorzystywanie wału od strony wewnętrznej do celów magazynowych, m.in. do przechowywania zboża.

W części północnej odsłonięto dalsze partie budynków z zachowanymi resztkami podłóg. Jak dotąd w Wicinie na majdanie grodziska zabudowę określano na podstawie zachowanych resztek słupów i niektórych belek konstrukcyjnych ścian. Obecnie odsłonięta została przylegająca do wału zabudowa prostokątnych budynków o małych rozmiarach